

ва да разберемъ нѣщата по-обстойно. Ако се движимъ отгорѣ надолу, ние трѣбва да имаме прѣдъ видъ топлината и свѣтлината, понеже тѣ сѣ отражение на божествения свѣтъ; слѣдователно, нашиятъ умъ трѣбва да бѣде всѣкога въ съгласие съ свѣтлината, а сърцето съ топлината. Тамъ, дѣто нѣма свѣтлина, умътъ не мисли, а тамъ, дѣто нѣма топлина, сърцето не бие. Това не сѣ само положения, твърдения, но великъ законъ. И когато ни запитатъ, коя е мѣрката или кое е доказателството, съ което ние можемъ да докажемъ извѣстни истини въ природата, ще употребимъ свѣтлината и топлината; ако доказваме истини въ човѣшкия животъ, ще употребимъ ума и сърцето; ако доказваме истини въ духовния свѣтъ, ще си послужимъ съ духа и душата; ако доказваме истини въ божествения свѣтъ, ще се отнесемъ къмъ Отца и къмъ Сина. Не си бъркайте умоветѣ съ онѣзи философско-богословски заключения, които казватъ, че Синътъ е проявление на Отца. То е, споредъ моето схващане, едно криво опрѣдѣление на съврѣмения нашъ животъ, защото, ако Синътъ е проявление, то е една сѣнка. Да се прояви нѣщо, то е външната страна, а Синътъ е нѣщо повече отъ проявление. Сърцето не може да бѣде проявление на ума, нито пъкъ умътъ — проявление на сърцето. Тѣ могатъ да си съдѣйствуватъ въ проявленията, но това сѣ вариации, пермутации и комбинации — нареждания, размѣствания и съчетания. Мисълта още не ви е ясна: сега се снове платното и не виждате нищо изтъкано. Христосъ се обръща и казва, че и въ вашия законъ свидѣтелството на двама души е вѣрно. Ние трѣбва най-първо да отстранимъ всѣко съмнѣние отъ нашия умъ. Съмнѣнието въ истинския животъ не носи никакво добро. И въ съврѣмения животъ има хиляди причини, да се яви съмнѣние у насъ. Какъ може да очакваме отъ другитѣ хора това, което тѣ не могатъ да проявятъ въ даденъ моментъ? Може ли вие да очаквате отъ ябълката зимно врѣме плодсве? Ще ѝ се разсърдите ли, че тя не е била достатъчно милостива и учтива къмъ васъ? Нѣма защо да ѝ се сърдите, защото тя ще ви каже: „Не наврѣме сте ми дошли на гости“. Нѣкои отъ съврѣменнитѣ хора живѣятъ въ пролѣтътъ, други въ лѣтото, трети въ есенята, а четвърти въ зимата. Нѣкои казватъ, че всички